

I. ÉVFOLYAM.
42. SZÁM.
1884.

YÉG YIDÉK.

PANGSOVA.
Vasárnap.
JANUÁR. 13.

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZMIVELŐDÉSI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 ft. Vidékre 5 ft. 50 kr.
Fél .. 2 .. 50 kr. .. 2 .. 75 ..
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Jabukai utca: 121.

Ide küldendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden közlemények.

HIRDETÉSEK DIJJA:

Három hasábos petitser 6 kr. Nyitási három hasábos petitser 10 kr.
Bélyegdíj külön minden hirdetésért 30 kr.

Öngyilkosság.

Nemesak vagyontukott birtokosok és kereskedők, boldogtalan szerelmesek, nemesak becsületvesztett férfiak és nők öngyilkosságáról emlékezik meg napjaink krónikája, hanem hova-tovább szaporodik azon esetek száma, midőn egy félig felszedült ifjonez cynikus örültséggel és utálatos gúnyosággal golyót röpít éretlen agyába. Oly tény, mely az idők kórjelei közt tán a legszomorúbb. Mikor az ember leült egy emberöltőt, vagy annak csak felét is, ha megízlelte fenéig az élet keserű poharát, s azt mondja: nem akarok élni többé, — némileg menthető. Halált óhajtni, a lét megsemmisítésére vágyódní akkor, mikor az ideál himporának kellene földnie a világot, mikor a legtisztább érzéseknél kellene fakadniok a moesoktalan lélek rügyéből — ez több a borzasztónál, erre nincs szó, nincs kifejezés.

Persze mikor 18-éves korunkban átélveztünk mindent, jót is, rosszat is az élet adományából. Persze, mikor a boldogtalan házasság ölében nevelkedve, később virtust helyezünk a korai gyönyör élvezetébe, eleganciának tartjuk a majomi tournure-t, finomnak hisszük a frívolt, szőgyemnek az őszinte mosolyt, egyszerű komolyságot, gyermekies kedélyt és leplezetlen természetességet! Csakugyan jogosultan kiálthatna fél bárki legvérmesebb optimistáink közül: oh tempora, oh mores!

S ha kérdezzük az okot, mely a szerencsétleneket a sárszélire vitte? ... a baloldalom lévő, izmokból álló hústömeg, vagy egy-egy elégtelen tanjegy, rosszul kiállott

vizsgálat, — ime az okok, melyek egy 17-éves ifjút öngyilkossá tesznek. Ez is haladás? Ez is kultur-eredmény? Ez is civilizáció? ... 40-éves elelőtt, mikor még barbárok voltunk, a rossz testimonium nagy-reiményű birtokosa bátran belépett apja szobájába, átadta neki bizonyítványát és spártai megadással, töredelmesen elszenvetde a hátrára mért náspángolást: kiheverte — és legrosszabb esetben lett belőle mégis valami, ha kevés is. Most? Ah, Saprísti mon ami! Va banque! Que c'est que la vie? Golyót neki!
„Hát a szülők?” — Azok nemzői balsorsomnak. „Hát az Isten?” — Isten! Hát az is van? ...
Ime a kiaszott testi, vézna, enervált, lesilányult, testileg és lelkileg tönkre ment ifjuság!

Sok mindenféle okait lehetne felhozni e feltűnő blazirtságnak. Mindenesetre legnyomósabb, hogy ifjaink kedélyi nevelése el van hanyagolva, más szóval hogy a vallásos érzület ápolása hanyatló félben van. A jámbor kedélyű gyermek ma már nagy ritkaság. A nyilvánosság, az élet, de sajnos, igen gyakran magok a szülők is akaratlanul tán, de annál erősebben letarolják azt a kevés rózsát, melyet a gyermek természet már magában fakaszt. Megállapodott elvek nélkül, szabadjára hagyva, istenfélés híjával mint a viharban ingó sajka hanyatnak ily ifjak az élet tomboló tengerén. Nem a bigott kép-mutatást, nem a belegyömösölt hitelveket értjük itt, hanem az élő, igaz hitet a Mindenható Isten hatalmában, mely hit nélkül az ember létele óriási kérdőjel a mindenségben. ...
Szorosan összefügg vele a lelkiismeretes és g. nevelése. Szoktassuk hozzá

a gyermeket (a nélkül hogy játékszerét elvonnák tőle) azon gondolathoz, hogy az élet küzdelem, s nem élvezés, hogy az emberi tettnek egyedüli bírója, ellenőre, kérélhetetlen büntetője és jutalmazója a lelkiismeret, — nem pedig a világ hiú, dícsérete vagy gyalázása. A lelkiismeret, a kötelességérzet, mely sohasem nyugszik és magával soha sínes teljesen megelégedve, — ez legyen minden tettének és gondolatának rugója, ez legyen világító szövevénye az élet esélyében. Minden optimizmus nem egyéb rútt önzésnél. Akinek lelkiismerete éber, az okvetlenül pessimista leand, — nem az élvezet nedűjét fogja az élet gyümölcséből kiszívni, hanem a keserűség cseppjeit, — a véres verejtéket. Lesz bátorsága a munkába belefogni, e földi harczt át küzdeni, mert a jutalmat önlélkében viseli!

S az ilyen ifju, kinek van istene és lelkiismerete, naiv és komoly leszen egyszerre, ártatlan élvezője lesz az életnek minden kötelességtudása mellett. — Család és iskola, e két tényezőnek kellene összeműködnie, hogy ép testi és lelki ifjaink legyenek. Amaz fájdalom, napjainkban már erejét és hatását elveszti: a férj izzad, hogy a túlesigázott igényeknek való pénzt megszerelhesse, a nő a hiúság bábja s anyja és feleség helyett divathölgy. — Marad az iskola. Ez ne csak tanítsa, de nevelje is fiait. Dobja ki tervéből inkább az ismeretfalnáz felét, — mely az életben úgy is legtöbbször elpárolog, s azt a keveset, amit tanít, fordítsa ész, kedély és akarat összhangzatos, s u l y e g y e n t teremtő művelésére. Charaktereket kérünk, nem élő lexikonokat! — y.

Szépirodalmi csarnok.

A gyermek-zaj.

Nagy öröm sugára ragyog a szemekből.
Kedves ismerős jött, messze-messze földről.
Messze lába volt csak, szíve egyre itten...
Csak hogy ismét nálunk! — hozta a jó isten! —
Körülveszik szóval, ezt is azt is kérdeve:
Van beszélgetés, hogy reggel se lesz vége, —
Azaz a beszédhez, úgy hozzá se jutnak,
Azók a gyermekek, hogy belezajongnak. —
* * *
Apa, anya búsul, sötétlik orozájuk,
Szomorú, nehéz hír szállta meg a házuk...
Halál hír? ... bár halt vón meg ezerszer inkább,
Mint sem meggyalázní magát, és barátját!
Fájdalomhoz van szó, a szegényhez nincsen:
Néma gyötirelem dúl a szülők szívében.
Ajkukon siri esend, csak olykor sohajtnak,
Be jó, a gyermekek, hogy belezajongnak!

U. S.

A tudós hetes.

(Magánjelent.)

Irta Grandjean M. A.

Magyarította:

Udvardi Sándor.

Paszszásérok, urak, hölgyek

Rakják ki a cipőjüket!

S én kefélek, puzoválók, ...
Közben el-elmedítálok: ...
Mert kezemmel míg ezt teszem ...
Azt hiszik, hogy áll az eszem? ...
Ó nem, épp ellenkezőleg ...
A mialatt a cipőket ...
Tisztogatom, ábrándozok, ...
Szinte mulatságos dolog ...
Úgy bizon tekintetes uraságok! Lássák én csak amolyan vendéglőbeli hetes vagyok, se több se kevesebb. A hotelbeliek között a legalantabb álló, mert t. i. nem az emeleten vagyok alkalmazva. Hanem ész dolgába van azert itt az emeleten (a fejére mutat.) A ki engem akar rászedni, jökor álljon elibem, mert én minden reggel 5 órakor már talpon vagyok. — S a ki hamar nyitja fel a szemét, nemesak hamarabb lát, hanem többet is: — sok olyast, amiről a paszszásér urak, noha alusznak, nem is álmodnak.

Bizon, bizon — egy hotelbeli hetes nem gép. Csak hasonlít a géphez, amenynyiben hébe-korba ötlet is kemni kell. Hanem amig p. o. a gépet olajjal kenik, engem m á s s a l kell. — A gépet a víz csak hajtja. A vízzel engem kergetni lehet. Nem dolgozok ugyan lőerővel, ámátor elég m a r h a munka egy hetes munkája.

Még leginyenrevalóbb ez a reggelenkénti lábbeli tisztogatás: Valódi f e y e s multság — k e n d ő z é s. Kifjónös kedvem, telik benne passzióm van hozzá. Az ember valóságos emberismeretet tanul meg e munka közbe. — Bizistök

— Azt mondják, a ruha teszi az embert — No én azt mondom, a eszina teszi az embert — kiki olyan, a milyen a lábbelije.

Van ugyan sok piszkos eszímájú, de szep-lötelen becsületű, és sok fényes cipőjű és piszkos jellemű ember. Anyi mégis szentigaz, hogy a eszina mutatja meg a legtöbb ember m i b e n á l l á s á t. — A hogy valaki a eszímájával bánik, úgy bánik rendszeren mindenegyébbe! embertársai-val is. — A eszina kimutatja a temperamentumot.

Aki teszem azt, a eszímája strupfiját minden felhuzáskor elszakítja, az ideges, — aki a lehuzásnál a szoba közepibe vágja: az vérmés természetű. A ki nekem egy pár helyett két szál, vagy két jobblábra való cipőjét ad ké, az szórakozott, ábrándozó. Aki pedig min sem én rám várjon, maga kitisztítja — az hideg-ve rá. f l e g m a t i k u s. —
Való igaz-e, hogy ilyen apróságokból követkelesen t i s z t á b á j ö h e t az ember a felől, akinek a eszímáját hozzá t i s z t á b a. — dejszen, nem adom én az én eszimalavateri tudományomat 50 arany sarkantyús eszímáért.

Jól mondják olyanra, ami nem ment össze, hogy össze ment, mint a nagy eszina. Jól: mert a eszímának f i l e n i k e l f: s ami illetlen, jobb ha összemegy.

(Vége köv.)

Id. gr. Ráday Gedeon a pancsovai kerület nagyevű és nagyrebecsült orsz. képviselője az újév alkalmára megleghangu levelet intézett a helyb. szabadalvtpárt elnökéhez. Az őszinte sorokból közöljük a következőket:

Engedje meg mélyen tisztelt elnök úr, hogy kissé megkésve bár, ez évforduló alkalmával is, kifejezést adjak őszinte szerencsekívánataimnak.

Még könnyes szemekkel és dült kebellem irrom e sorokat; az Úr akarata családjától, nemzetétől és entőlem elragadta azon férfit, ki családja istápa, nemzetének hű szolgája, én nekem pedig mindég a legkedvesebb, és most midőn eltem lejtőjét már elértem — vigaszom, öröömöm és reménykedésem volt. — Tudom, hogy a mindig tántoríthatatlanul hazafias, irántam pedig a legkegyesebb barátság és rokon érzettel viseltető választóim és azok közt első sorban Önök osztozkodnak a fájdalomban és így mostani késedelmemet is jóindulattal elnézésökben részesítendik.

Az elmúltak azt hiszem, a mennyiben a közügyeket illetik, kell, hogy a megemlékezés tárgyát képezzék, mert csak így haladhatunk biztosan a jövő elé.

Mindent a múltban nem teljesíthettünk, de ha vissza tekintek elmémben, mégis el kell ismernem, hogy igen sok alkottatott édes hazánk állapota megszilárdítására, és igen-igen sok a szebb jövő előkészítésére; a hazafias nemzet nem riadt vissza az áldozatoktól sem, de e nélkül egy államot nagygyá tenni nem is lehet.

Ha visszapillantok az én szeretett választókerületem külön ügyeire, akkor is elégtelen tehetem azt, mert habár még az ottani vidéki de egyúttal országos érdekek sok előmozdítandója is fenn van hagyva az ezutáni munkásság számára, a főkérvánalmak, melyeket majd nem hat évvel ezelőtt ott vélem megismertettek és én felismertem, ma már vagy teljesítve vannak, vagy legalább ma már mint kétségtelenül legközelebb végrehajthatók tekintetők.

Mi mindannyian a múltra öntudatosan tekintettünk vissza, induljunk neki a jövőnek hazafias bártorság, buzgalom és reménnyel és a jövő is teljesítendő feladatát.

Én pedig e perczben — szívem mélyéből kívánok Önöknek családi és hazafias boldogságot és megelégedést, számomra pedig kérek — mindig emberileg nemes és hazafias meleg sziveikben egy kis helyet a további szeretet és megemlékezés számára, úgy a mint az én keblemben is ott van és lesz egy lap, melyen elmoshatlanul bevannak vésvé szeretett kerületem és választóim iránti emlékeim, szeretetem, hálám és ragaszkodásom.

Javuló egészségem reményében bizton hiszem, hogy nemsokára személyesen és élőszóval is tolmácsolhatom érzelmeim, addig is fogadja mélyen tisztelt elnök Úr és a szabadalvü párt őszinte igaz szerencsekívánataim kegyessen.

Hazafiu és baráti üdvözzettel, Budapest 1884 január 1-én.

Mélyen tisztelt elnök úr

aláíratos szolgája

Id. gr. Ráday Gedeon.

Utazás a Dunán Pancsovától Szörénytoronyig.

Pancsovától Kubinig.

(folytatás.)

A Duna a gróczi szigettől Szendrőig nyugot-keleti irányban foly, ez utóbbi városnál azonban éjszakkéltre fordul s ezen irányt egészen Ó-Palánkáig, mintegy 40 kilométer hosszú vonalon megtartja. A folyó ezen szakasza igen gazdag szigetképződéssel bír. Közvetlen Szendrő alatt a hasonnevű sziget van, mely 7 kilométer hosszú és 1 kilométer széles; bal oldalán 2 kis szigeteske látható. E szigetek mindnyájan füzessel vannak borítva s Magyarországhoz tartoznak.

A Duna főága a szendrői nagy sziget jobb oldalán Szerbia határán húzódik el s a sziget és hegy közt tágas kaput képez, melyen keresztül szabadon pillanthatunk a Morava-lapályra. A baloldali mellékág, bár jelentékenyen keskenyebb, mint amaz, szintén hatalmas folyót képez.

Elhaladván a szendrői sziget felső csücske mellett, hajónk az éjszaki mellékágba siet s a tájkép mint egy varázsütésre hirtelen átalakul. A szep hegy, az alatta terülő város és a vár égbe meredő tornyai egyszerre eltűnnek előlünk s a magyar oldalt is eltakarja egy hosszú fűzes a part mentében. Szemünk nem lát egyebet, mint a síma víztükör; jobbra s balra a zöld partszegélyt s felettünk a kék eget. Nehány percznyi haladás után elmarad a balparti fűzes, az Alföld ismét

A csángó ügyben beadott jelentését a bel-és pénzügyminiszternek csüförtökön tárgyalta a képviselőház. A miniszteri jelentést már annak idején ismertettük. A tárgyalás simán folyt le. Nyilvánvalóvá lett, hogy azt a mindentféle sok vészlejt „budapesti hírlapok“ mesterségesen terjesztették. El lett aztán fogadva Bánffy Béla gr. határozati javaslata, a mely így hangzik: „A képviselőház tudomásul veszi a belügyminiszter és pénzügyminiszter által az alduai telepítvényesek ügyében beadott jelentést és egyszerűs mind a kormány azon nyilatkozatát, hogy úgy az alduai, valamint általában a telepítési kérdéssel ezentul is foglalkozni fog és az ezen ügyben teendő intézkedéseiről a törvényhozásnak a jövő ülészakban előterjesztést fog tenni.“

ÉRTESÍTÉS.

Az 1885. évi orsz. ált. kiállítás helyi bizottságától a következő értesítés közzétételére kérttünk fel:

Mint hogy az 1885. évi orsz. ált. kiállítás bizottságai több helyen elkésve alakultak meg, ugyane kiállítás országos bizottsága 1883. évi 850. sz. a. kijelenté, hogy mindazon bejelentésekre nézve, a melyek az illetékes bizottság elkésést megalakulása miatt nem nyújtattak be a kellő időben, — úgy nemkülönben azon tárgyak kiállítására nézve is, a melyek a kiállítás emelése érdekében szük-ségeseknek mutatkoznak, a rendes térdíjon felül megállapított 10% térdíj többlet elengedése kilátásba helyezhető.

Tekintettel arra, hogy a helybeli bizottság is elkéssetten alakulhatott csak meg, s így a fentebbi kedvezmény e helyi bizottság területére okvetlen vonatkozással bír: a t. cz. kiállító közönség ismételten felhivatik, miszerint bejelentéseit hovaelőbb emitt eszközölni sziveskedjék.

Kelt Pancsován, 1884. évi január hó 8-án

May Márk
elnök.

Péter Pál
titkár.

HELYI HIREK.

* **A vöröskeresztesztyelet tánczvigalmára** különösen felhívjuk a jótékonyhajlamu közönség figyelmét. Meghívását a következőben adjuk: A vöröskeresztesztyelet helybeli fiókja javára f. é. január hó 24. (12.)-én este 8 órakor a Weifert I. M. féle sörház helyiségeiben sorsjátékkal összekötött Tánczvigalom rendeztetik. Adományok a sorsjátékhoz nyereménytárgyakként és fellífeztések köszönettel fogadtatnak, ezek annak idején közzé fognak tétetni. Adományok folyó hó 24.

látható s pár meternyre a parttól látjuk a Dunatöltést s töle egyenesen éjszak felé Plosicz tornya integet felénk a távolból. Végre elmarad jobb felől a szendrői sziget is; a Duna két ága ismét egyesül egymással, medre szűkebb, mint előbb volt, partján jobbra és balra mérhetetlen síkság terül el. A bal oldalon fa sem látható, a talaj kissé emelkedett lévén, a töltés alacsonyabb, mint Pancsovánál. Egyhangúnak látszik ez a vidék, ámde ez egyhangúságban van valami megható és fenséges, mely a lélekbe ünnepeles nyugalmat lehel. És ha felocsúdván a végtelen síkság bámulatából, egy pillantást vetünk hátra az elhagyott sziget déli oldalát szegélyző folyamágon végig; ime ott látjuk az alföldi tájkép festői ellentétét is: a szendrői hegy alatt a vízből kiemelkedő váromokat.

Csakhamar egy libegő barna pont tűnik fel előttünk a folyó balpartján s pár percz múlva a kazán hatalmas fütttyentése tudatja velünk, hogy állomáshoz közeledünk.

Kubinnál vagyunk. —

Kubin, 4—5000 szerb és német lakossal bíró, jelentéktelen mezőváros, nem a Dunapartján fekszik, hanem olyformán, mint Pancsova, a folyót kísérő széles árterem túl, a hajóállomástól 1½ kilométer távolságra a Ponjavicza vize mellett.

A Ponjavicza nem önnálló folyó, hanem a Dunának mellékága, mely Pancsovától kezdve Kubinig s onnan egészen Dubováczig több helyen megszakadva, több helyen pedig szétágazó vize-

(12.)-delig az egylet elnöknőjénél Graff Erzsébet úrhölgynél adhatók át. Belépti díj személy után 1 frt., család után 2 frt. — Jegyek kaphatók: Vittigslager Károly, Nikolics utódjai, Veriga Giga, Stagselschmidt János és Spitzer J. kereskedéseikben; f. é. január 20.-án este a pénztárnál. Pancsova, 1884. január 6.-án. (1883. december 26.-án.) A magyar szent korona országai „Vöröskereszt“-egylete pancsovai városi választmánya.

* **Petrovics Vazul** honvédőrnagy úr hosszabb távollét után a héten városunkba visszaérkezett.

* **Értekezlet** lesz kiegyez és czéliből holnap este a szabadalvü párt s a „deutsch-ungarische parti“ közt. Bizunk, hogy létre jön s oly szellemen és alapon, a melyből a közügynek is haszna lesz.

* **Közgyűlést** tart f. h. 27-én a vöröskeresztesztyelet helybeli fiókja, a melyre előre is felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

* **A magyar dalkör** f. h. 20-án esetleg 27-én tartja meg ez évi közgyűlését. Programját a következő számunkban fogjuk közölni.

* **A bécsi operette-társaság** folyton meglehetősen szamu közönség előtt játszik a „Trombitás“ termében. Operetteken kívül bohózatokat is játszanak, s ez annyival okosab dolog, mert nines jóravaló zenéjük s az utóbbiakat meglehetősen játszzák.

* **Öngyilkosság** által vetett véget éltnének a helybeli huszárszázad Lejko nevű közhuszára; f. h. 3-án a kaszárnyában felakasztotta magát, még élt, hogy levágták a köteleit; de a szerencsétlent már nem menthették meg.

* **Mennyit nő a nap januárban:** Január hó 1-én a nap 7 óra 50 perczkor kelt és 4 óra 18 perczkor nyugodott le; 31-én felkel 7 óra 39 perczkor és lenyugszik 4 óra 57 perczkor, vagyis 1-én a nap hossza 8 óra 28 percz s az éj hossza 15 óra 32 percz; 31-én pedig a nap hossza 9 óra 18 percz s az éj hossza 14 óra 42 percz. Tehát a nap január hóban 50 perczcel vagyis majdnem egy órával lesz hosszabb.

* **A tél** a héten át nagyon megenyhült, szeszélyének nagy sár lett a következménye, a mely meglehetősen lehangolja a farsangi hangulatot.

* **Távirdai forgalom** az 1883-évből a helybeli táviró hivatalnál: feladott 19,482 távirat, érkezett 20,938; összesen: 40,420. Bevétele: 12,675 forint 84 kr.

* **Az ég pirossága,** mely még élénken foglalkoztatja az embereket, az újabb napok alatt nem hogy vesztett volna szépségéből, sőt egyre nyert. Majdnem naponta a legfelség sebb színváltozatoknak lehetünk szemtanúi. A nyugoti égbolton kevéssel naplemente után alól a láthatár legszélén sajátságos fehér szín ömlik el, melynek fényhatása igen erős. Ez az alsó néhány percz alatt nagyon gyöngye halványzöldes árnyalatot vesz fel, s csakhamar a zöldes-sárgába megy át. A sárga szín erősségben azután egyre nyer, előbb citrónsárga, azután arany-sárga és narancs-sárga. Azután a vörös szín lesz benne uralkodó, előbb a sárgás-vörös sáfrányszín, utóbb a fa lobogó lángjának színe. Ez a jelenség azután egészen elenyészik, s a felső pirkadás lesz uralkodó. Ennek a fényhatása gyöngébb, de még mindig elég erős arra, hogy visszfénye megvilágítsa olykor a kele-

reket képezve kíséri a Dunát, melyből vizét is nyeri. Ezen mellékág Pancsova alatt Topoia, Stáresovától Kubinig Ponjavicza, Kubinon alul pedig Dunaváczevet visel.

A Ponjavicza partján, Kubin déli oldalán egy meredek falú, a vízfől majdnem megmászhatatlan domb emelkedik, mely a körülte terülő alacsony lapály felett domináló állást foglal el.

E domb egy régi, hatalmas földvárnak maradványa, mely hajdan Keve-várnak neveztetett s a történelemben nevezetes szerepet játszik.

Kubinnál kezdődnek az ugynevezett „római sáncok“, melyek innen Deliblátig éjszakra, Deliblától pedig Alibunárig éjszaknyugotra futnak, mindentitt a Bielo-Berdo homokos térség nyugoti szélein haladva.

Talán nem esalódunk, ha azt állítjuk, hogy részben ez a körülmény lehetett befolyással arra, hogy némelyek, mint p. o. Ortvay, a kubini várdomb helyén Contra-Margum nevű római erődöt keresték.

Mi azonban helyesebbnek tartjuk Ormósnak azon véleményét, hogy Keve-vára nem római mű, hanem az avarok által épített földvár volt.

Griselini s utána Ilics és Böhm azt állítják, hogy Ponucea (Pancsova) és Keve (Kubin) már a magyarok bejövetele előtt erős várak voltak az Al-Dunánál.

E véleményyt Kevére vonatkozólag a fentebiek után nem tartjuk alaptalannak, azonban feltűnő, hogy Hunfalvy Pál, ki a „Magyarország

pi eget, s mindig a hazak feléje eső oldalát. Reggel, közyetlenül napfölkelte előtt ugyanez a tümeny tátható a keleti égen, csak hogy még szebben, mint este. A világítás ilyenkor valóságos mágikus.

UJDONSÁGOK.

Az öngyilkosság a lefolyt napokban mohón ragadta el áldozatait. Az újév szokatlan számmal hozta meg hírokat. Köztük legszomorúbb a Bati z f a l v y Béla budapesti gimn. tanuló, B. Samu neves orvos fiának esete, a ki valószínűleg szerencsétlen szerelemből lett öngyilkos. Csütörtökön egyszerre hárman is kioltották életüket: két fiatal ember miután gazdájokat meglópták s egy leány, a ki velük kívánt meghalni. Még utjabban G e d u l y János honvéddadnagy lőtte magát szíven. De még életben van.

Nagylopás. A budapesti főpostán f. h. 6-án este, a bécsi vonal felesomagolása előtt egy láda tűnt el, a mely 245,000 forint készpénzt tartalmazott. A tettes nyomára mindeddig nem jöhettek: úgyhogy a postaigazgatóság a nyomra vezetőnek 1000 frt, a tettes vagy az ellopott összeg kézrekerítőjének pedig 3000 frt jutalmat tűzött ki.

A házassági törvényjavaslat valószínűleg holnap, hétfén, kerül ismét a főrendiház szövegére. Az előbbi ellenzék persze ismét nagyon mozog, még Bécsben is, s megeshetik rajtuk, hogy ez annyira sürgős és humánus javaslat ismét megbukik.

Szász Károly min. tanácsos budapesti reform. püspökségére sűrűen folynak be a szavazatok: úgy, hogy aggódni lehet, hogy a kitűnő férfit az országos középiskolai tanügy elvesíti. Másrésztől persze a reformatusok éppannyit nyernek.

Gyászos halál. Ráth Imre, Ráth Károly budapesti polgármester nagyreményű fia, attaché a teheráni osztr. magy. követségnél f. h. 3-án Teheránban, Perzsiában hagymázban hirtelen meghalt. Csak 28 éves volt. A szép reményeiben csalatkozott apa Ó felségétől is kapott részvétiratot.

„Ilona, a milliomos leánya“ című társadalmi regény kiadását hirdette a Czaki-féle bécsi könyvkereskedés. A szenzációs mű füzetekben jelent volna meg s már ki is volt egy része nyomtatva, mikor hétfőn hivatalos személységek jelentek meg a kereskedésben s az egész kiadványt lefoglalták, ez, mint írják, egy bécsi ügyvéd közbenjárására történt, kit erre a budapesti Schossberger család kért föl.

Pályahirdetés. Ezennel ötven darab es. k. aranyat tűzök ki egy énekes színműre, népszínműre, bohózatra vagy operetterre. Fősuly az én szerepre fektetendő. A pályanyertes műnek némi irodalmi becsesél is kell birta. Legközelebb közzé fogom tenni amaz urak nevét, kiket a beérkező művek megbírálására fogok felkérni. Határidő f. é. február hó 15-dik napja. A pályamunkák nevemre címezve, a népszínházhoz küldendők. Budapest 1883. január hó 8-dik napján.

Pálmay Ilka.

Versecen Kengyelác Emil püspök nem vivén keresztül a rendes hitközség alakulását, a szerb kongresszus választmányára visszatartotta az ő püspöki fizetését; úgy aztán megis mozdította a püspököt a mulasztás helyrehozására.

Ethnographiája ez. művében oly alapos forrástanulmányal derítette fel Magyarországnak a magyarok bejövetele előtti történetét, e dolgról nem emlékezik, ami arra mutat, hogy az említett írók által használt források nem egészen hitelesek.

Csak a magyarok bejövetelével kezd oszolni azon homály, mely Keve népvándorláskori multja felett lebeg.

Keve-vára ugyanis nagy jelentőséggel bír a honfoglalás egyik legfontosabb mozzanatában: a Maros-Duna közti vidék, vagyis az úgynevezett Bácság meghódításában.

E hadjárat 893-ban történt s Béla király névtelen jegyzője művének 44-ik fejezetében így adatik elő.

„A Maros folyótól egészen Horom-várig (Palánka) terjedő föld felett Glád fejedelem uralkodott, kinek meghódítására Árpád Szoárd, Kadosa és Vajta vezéreit küldte. Ezek Kanizsánál a Tiszán átkelvé, a Csesztőreg folyó mellett (a mai Aranka ér) tábort ütöttek. Innen a Béga vidékére nyomultak és a Marostól a Temesfolyóig lakó népeket meghódították. Innen a Temes mentében haladtak lefelé és a főenyés-rév mellett táboroztak (Tomasovacz vidékén) s midőn épen át akartak kelni a Temesfolyón, utjokat állotta Glád, besenyő, bolgár és oláh csapatokkal. A két sereget csak a Temes választotta el egymástól. Másnap Kadosa, bátyja Szoárd parancsára a sereg felével a táborról távolabb átkelvé, támadást intézett, mire Szoárd és Vajta a folyón átusztatva szintén meg-

Az 1883 év szerencsétlenségei közül a nagyobbak a következők voltak: Január 14-én Berdicsyben (Oroszországi) előadás közben nyolczszáz ember jelenlétében a cirikusz leégett, 268 ember meghalt, még többen megsebesültek. — A „Cimbria“ nevű gőzös Hamburgból Newyorkba való útjában a Berkum sziget mellett összeütközött a „Szultán“ nevű angol gőzössel; a Cimbria elsüllyedt s 419 utas elveszett. — Február 17-iken Bráidvooban (Amerika) a „Diamand“ nevű kőszénbánya árvíz következtében beomlott, a katasztrófánál 62 ember lelte halálát. — A Filippini szigetek közt közlekedő egyik gőzös robbanás következtében levegőbe repült, mely alkalommal körülbelül 100 ember meghalt. — Márczius 9-én — A „Navarre“ nevű gőzös Leith mellett (Anglia) elsüllyedt s 66 ember meghalt. — April 23-án Missisipi államban (Amerika) óriási forgatagok voltak: 83 ember meghalt és 300-an megsebesültek. — Május 11-én a haiti felkelők Miragoano mellett egy hidat röpítettek a levegőbe, mely alkalommal 200 ember meghalt, s jóval többen megsebesültek. — Junius 16-án. A szunderlandi színházban rendezett gyermekelőadásnál tartott tolongás alkalmával 186 gyermek veszett el. — Julius 10-én Newyorkban napszúrás következtében 672 gyermek halt meg. — 28-án. Az ischiai földrengés, melynél több mint két ezer ember veszett el. — Szeptember 1. Hivatalosan közzétett kimutatás szerint Egyiptomban a cholera 25,000 benszültöt s 140 angol katonát ölt meg. — 2-án. A Berlin közelében levő steglitzi pályaudvaron robogó gyorsvonat 39 hazaérő kirándulót ölt meg és 22-öt súlyosan megsebesített. — Október 23-án: Smyrnában utjabban földrengések voltak, 50 ember meghalt, 390 megsebesült. — November 6-án. A Congfieldi (Anglia) kőszénbányában bányaléggrobbanás következtében 62 bányász meghalt és számosan megsebesültek. — December 5-én az Amerika atlanti partján dühöngő viharok 150 emberéletet raboltak el: az összeomló falak sok katonát temettek el, néhány tüzeltő súlyosan megsebesült.

IRODALOM.

Magyar tud. akadémia.

Budapest jan. 7.

Kettős ülésben végezte az akadémia mai napirendjét. Először volt összesülés: azon bejelentették a pályaműveket. Ezt pedig követte az első osztály rendes havi ülése felolvasással.

December utolsó napján tizenkét pályázat ideje mult el. Jött mindenikre. Összesen százharminczhat pályázót lépett sorompóba. Csaknem olyan legió, mint egy népszínmű pályázatnál. Az akadémia még soha sem zúdult ennyi pályamű. Akadémikus körökben az égiroslással összefüggő tümenynek tekintik. Öt pályázat még függőben van. Az akadémiai nagyjutalomra, a Marezibányi-díjakra e hó végéig lehet beküldeni az illetékes munkákat. Márczius végén van napja Péczely-jutalomra való történeti drámának, stb.

A bő termés számára külön asztalt terítettek. Ott emelkedtek a csomagok külön halmokban a felolvasó asztal előtt, mint valami szemléltető módszer szerint előállított hegyesoportozat, külön-

rohanták az ellenséget és nagy diadalt arattak. Két besenyő vezér és három bolgár knéz esett el a csatában, az egész sereg levágotott s Glád futással menté meg életét. Ekkor a magyar vezérek egészen a bolgárok határáig nyomultak s a Poncea folyónál táborot ütöttek, Glád pedig Keve-várba menekült. Most a vezérek Kevét ostromolni kezdtek, mire a megremült Glád békét kért s a várat sok ajándékkal együtt a magyaroknak adta.

Nem is említve azon fogalomzavart, mely Hies Luka „Historische Skizze von Panesova“ ez. munkájában a fentebbi tényre vonatkozólag uralkodik, csak azt említjük fel, hogy írónk közül többen s köztük a vezérek korának jeles írója, Szabó Károly is úgy értelmezik a névtelen jegyző közölt fejezetét, hogy a magyarok a Temes melletti csata után Panesováig nyomultak s Panesovánál ütöttek táborot. Amde a névtelen jegyzőben világosan „juxta flurium Poncea“ áll, ez pedig nézetünk szerint más nem lehet, mint a most Ponjavicza-nak nevezett Duna-ág. Az idézett szakvból tehát sem az nem következik, hogy Panesova már 893-ban jelentékeny hely volt, sem az, hogy a magyarok Panesova mellett táboroztak, mert hiszen a táborozási hely a dolog természeténél fogva inkább a Ponjavicza-ér Kevevár melletti szakaszában lehetett.

Hogy azonban Keve már a honfoglalás alkalmával jelentékeny vár volt, az világosan kiténik a fentebbi adatokból.

Kiss L.

böző magasságu esuesokkal, a mik közül Goldzieher (a ki felolvasást tartott) csupán kakaduszertü frizurájával emelkedett ki. A drámák halma előtrepült egy Sztrókay-féle díjra föltörölött Csimborszó mellett. Az egész pedig csak három munka. Ebből egyik tisztességes kötet: a másik már három kötet, mindenik kötete négy ujjnyi. A harmadik pedig két akkora kötet mintha garádiesnak volna szánya. Minden misemondó könyv csak zsebkönyv e két tagbaszakadt rengeteg opus mellett. A bünkisérlet elméletének fejtegetésével foglalkozik. A mint meglátja veterán jogtudósunk, Tóth Lőrincz, összeesapja a kezét: „Hisz ez valóságos büntény!”

Pauler Tivadár elmökölt, s neki jutott a feladat, hogy a pályaművek jeligés levélkét össze-számolja, külön-külön borítékba tegye, és ellássa a hivatalos pecsétetekkel. Fraknoi főtitkár csak diktálta, hogy ennyi meg ennyi levélkét tessék papir zacsokba zárni.

A gr. Teleki-féle vigjátéki pályázatra érkezett 23 darab; a gr. Karácsonyi-féle drámai pályázatra 46, de „A koresmáros fia“ nem küldvén jeligét, nem fog pályázni. Így járt a Nádasdy-jutalomra (elbeszélő költemény) jött 21 közül „Kajzós Andris“ szintén; nem lévén passzusza. A Farkas-Raskó jutalomra (hazafias költemény) van 28; a Gorove-féle díjra (modern realizmus) 2; Lévy-díjra (Kölesy élete) egy; az „Athenaeum nyomda által 100 darab aranyra (a magyar hírlapiródalom története) nyílt pályázat lévén, egy ajánlat történt Ferenczy József részéről. Az 500 frtos Lévy-díjra (szarvasmarha és istállózás) szintén nyílt kérdés volt, s erre dr. Moder Tibor, Szántó Menyhért és Dömény József küldtek műveket. A Sztrókay-féle díjból két kérdést tűztek ki: a pénztartozások kérdésének megoldása; erre 3 versenytű jött; a másikra pedig (a bünkisérlet és bevégzett esekelvény tan) szintén 3, a Bézsán-jutalomra (differenzial egyenletek) 2, a névtelen mérnök ezer forintos díjára (esekély eséstű folyók szabályozása) 3.

Ezek bejelentése után az első osztály tartott ülést és Hunfalvy Pál foglalta el az elnöki helyet. S azután Goldzieher Ignác a jeles fiatal orientalista értekezett „A muhammedán jog eredetéről“.

„Dávid király zsolotárkönyve“, az őshéber eredeti szöveg alapján, a legjelesebb értelmezők és fordítások s főleg a Vulgata egybevetésével magyarban versekre írta Kálmán Károly. Sokszor volt már az irodalmunkban Kálmán Károly fejérmegyei fiatal pap e fordításáról, melyekből oly nagy méltánnyal olvasott föl mutaványokat az akadémiaiban legkitűnőbb műfordítónk, Szász Károly, s irodalmunk igazi nyereségének mondta, hogy ily avatott és költői érzékkel bíró fordítója akadt az őskor legmagaszosab költeményeinek. Lefordította mind a 150 zsolotárt, melyet Dávid királynak tulajdonít a hagyomány; melyek a legrégibb korból eredve, folyton megtartották üdeségüket, s az illet és vallásosság elfogadta minden időkre saját kifejezőjének. Széltében éneklik nagy részét a templomokban. Mint a vallásos isteni tisztelet kiegészítőit, már régen elkezdtek fordítani nálunk is, de e fordítások a közszükség által sürgetve, csak e szükség kielégítésére törekedtek, s a legkönnyebb alkalmat használták föl. Így Szenci Molnár Albert nagyérdemű fordításai, melyek a protestansok közt oly elterjedtek, francia és német átdolgozások után készültek. Körönkint sok fordítója akadt a zsolotárknak, kik a művészies alakra, a költői hangra is törekedtek, kisebbnagyobb sikerrel. Utjabban Szász Károly, Tárkányi Béla, Lázár Miklós (ki e téren nem kis érdemeket szerzett), Sujánszky Alajos fáradoztak egyes zsolotár fordításával De Kálmán Károly küzdött meg egéskén a nehézségekkel, hogy a zsolotárak teljes fordítását adja, az eredeti szövegből. Kellő tanulmányal, nem közönséges érzékkel teljesíté a feladatot, s a zsolotárak aloe virágainak átültetését sikerrel végezte. Az eredeti versalkat elemi már eltűntek az idők homályában, a rythmus zenéje elhangzott, tudós buvárok hiába fáradoznak, hogy a verselés útjeit, méreteit megfejtsek. A zsolotárak nyelve már Krisztus idejében sem volt ismeretes. Kálmán megtartá ugyan az eredeti versek technikájának némely elvitázhatatlan sajátosságait, de a magyar költői nyelv és műtalak sajátosságait követi a technikai formában. Annál hibebb törekedett maradni a szellemhez. Az egész világ irodalma igyekezett saját nyelvén birta a zsolotárakat, minél méltóbb alakban. Kálmán fordításai a magyar irodalomnak is megszerezték. A könyv díszes kiállításban a Franklin-társulat nyomdájából került ki, 21 ivre terjed, s ára füzve 2 forint, diszkötésben 3 forint.

A „Budapesti Szemle“ januári füzetében Ballagi Aladár nagyob tanulmányt kezd meg I. Frigyes Vilmosról, a második porosz királyról és általában a Hohenzollern-dinasztia emelkedéséről. Lukács Béla terjedelmes nemzetgazdasági tanulmányt ad a kereseti adó fejlődéséről s mai állásáról Franciaországban. Kont Gyula „Az elektromosságról“ ír, s ezikének még folytatása következik. Szarvas Gábor közleménye „A nyelvhibák és teendőink“ az akadémiaiból ismeretes, hol felvasta és a nyelvrontás megállítására szövetségbe szólít minden irodalmi tényezőt. Pálffy Albert, ki utóbbi időben sűrűn forgatja tollát, melyet előbb hosszasan pihentetett, „Anyá és grófné“

ezimű új regényt kezd. Lévy Józseftől van költemény a kötetben „A háromi völgyben“ czimben, Csengery János pedig Propertius költeményét „Amor“-t fordította le latinból. A könyvbírálatok közt egyik megérdemelt díszetben részesíti Csánki Dezső szépen írt és adatokban gazdag monográfiáját „I. Mátyás udvaráról“ melyet a történelmi társulat pályadíjjal tüntetett ki. Lengyel István pedig Czogler Alajosnak a természettudományi társulat kiadásában megjelent népszerű munkáját „A fizika története életrajzokban“ méltányolja. Aktuális felszólalás is van a „Szemle“ e füzetében, a mind egyre szaporodó anthológiák ellen, melyekbe egy-egy kiadó szabadon összeválogatja a költők legjobb műveit, nem törődve semmit, hogy mennyire károsítja így az írókat, s azokat a kiadókat, kik tiszteletdíjat fizetnek az íróknak műveik kiadásáért; de még azzal sem törődve, hogy a mit így átvesszenek, ne fordítsák el, ne rontsák össze-vissza. Példák vannak felhozva, hogy Arany balladáit egyik ily anthológia mennyire eltorzítva közli.

A „Talpramagyar“ képes politikai néplapnak a melyet Áldor Imre szerkeszt, első száma megjelent, csinos kiállítással. Van benne négy díszes kép: Ifj. Ráday Gedeon gróf; a budai honv. palota; két érdekes jelenet a szudáni háborúból s végül egy kis alkalmi rajz: újév. A 16-czikk igen alaposan ismerteti hazánk pénzügyi és nemzetgazdasági helyzetét; egy második cikk kimutatja, hogy legjobb politika a munka; a tárczában két csinos költemény, egy csinos elmés alkalmi dolgozat s Sziklay János jeles tollából „Az utolsó évek“ czimvel egy megható szép rajz olvasható. A horvátországi viszonyok s a külföldi események bő ismertetése; Ráday melegen írt életrajza, s érdekes apró közlemények és hírek egész halmaza egészíti ki végül a dus tartalmat.

Vasuti menetrend

a m. kir. áll. budapest-zimonyi vaspályán.

ÁLLOMÁS	Személy-vonat	Vegyes-vonat	
Budapest-ről	indul	8.30	8.23
Kiskőrös	„	11.37	1.36
Szabadka	„	1.45	5.20
Verbász-Kula	„	3.21	7.51
Újvidék	„	4.37	9.48
Pétervárad	„	4.53	10.07
Karlócza	„	5.09	10.30
Bečka	„	5.43	11.07
Indjiá-ról Mitrovicznak	„	1.13	7.30
Indjiá „ Zimonynak	„	6.15	11.50
Ó-Pazua	„	6.34	12.11
Új-Pazua	„	6.53	12.32
Batajnicza	„	7.10	12.50
Zimonyba	érkezik	7.40	1.24
Zimony-ból	indul	8.00	2.00
Batajnicza	„	8.31	2.37
Új-Pazua	„	8.46	2.56
Ó-Pazua	„	9.03	3.19
Indjiá-ról Mitrovicznak	„	7.50	1.13
Indjiá-ról Zimonynak	„	9.29	4.00
Bečka	„	9.53	4.35
Karlócza	„	10.24	5.15
Pétervárad	„	10.38	5.35
Újvidék	„	11.02	6.20
Verbász-Kula	„	12.09	7.55
Szabadka	„	2.10	10.50
Kiskőrös	„	4.06	1.55
Budapestre	érkezik	7.19	7.08

A bekerített órászámok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli órákat jelölik.

A kövéren nyomtatott állomásokon étterem is van.

HIRDETMÉNY.

A törvényhatósági bizottságnak az 1870 évi XLII. t. cz. 28 és 29 §§. ai értelmében leendő kiégesztése végett a f. hó 4-én 1 sz. a kelt közgyűlési határozat alapján a kiegészítő, illetve pótválasztás 1884 évi február hó 3-án fog, még pedig az első választó kerületre nézve a városi tanács teremben, a második választó kerületre nézve ellenben az alsó városi szerbközségi iskolában (starczovai úton) megejteni.

Új, az az 6 évre 16 bizottsági tag lesz választandó, mely számból a fennebbi törvény 26 § a szerint a választó kerületek mindegyikére 8 esik.

Pótválasztás utján ellenben az I választó kerületben 1 és a II kerületben 2 bizottsági tag lesz 3 évre választandó.

A törvényhatóságok rendezéséről szóló törvény 35 § ához képest mindkét választó kerületben a választás reggeli 8 órakor fog megüjtetni és esti 6 órakor befejeztetni.

A választás az 1870 évi XLII t. cz. 33 § a szerint személyesen beadandó szavazatlappal fog történni.

Végül — figyelemmel a sokszor hivatkozott törvény 30 § ára közzétételük, hogy az 1884 évre szóló virilisek névjegyzéke a legutóbb történt összeállítás s jóváhagyás szerint a következő legtöbb adót fizetőket tartalmazza: Poppovits A. E. Weifert Hugo, Weisz Henrik, May Márk, Graff V. Armin, Csuresin Wásza, Krancsevics Athán, Knotz Adolf, Rehák Lukács, Dragicssevics Lázár, Gramberg Nándor, Weifert Ignác, Manno György, Gramberg Adolf, Radda J. Mihály, Fischer András, Prohaszka Péter, Zsivanyovics Proka, Panajoth Pál, Kolm Mór, Rieger Ignác, Vaszilyevics Szilárd, Bachmann Antal, Heiser József, Nikolits Bogolyub, Graff János Pál, Dr. Gadvanszky Lyubomir, Bauer Ferencz, Krancsevics Mihály, Wittig-schlager Károly, Wiedmann Mihály, Fischgrund Adolf, Pollatschek Lajos, és Weifert Gusztáv.

Kelt Pancsován tíf. város tanácsánál 1884 évi január hó 5-én

Christian A.
polgármester.

HIRDETMÉNY.

A nagyméltóságú kir. pénzügyministeriumnak 1883. évi november hó 1-jén, 64.042. sz. a. kelt rendelete folytán a következő egyenes adókra vonatkozó bevallások a városi adóhivatalnál adandók át és pedig:

1. Az 1884. évi január 15-ig bevallandók a kereset adó III. és IV. osztálya, a tőkekamat és járadékadó, illetve Pancsován ezen adókat helyettesítő jövedelmi adó alá tartozó jövedelmek.

2. 1884. január havában bevallandók az általános jövedelmi pótdóról szóló 1885. évi XLVII t. cz. 4. §, 6. pontjában említett, ezen adónem kivételénél tekintetbe veendő adóssági kamatösszegek. Ezen vallomásokban előforduló oly kölcsönökre nézve, melyeket a vallomástevő adózó hitelüzlettel foglalkozó pénzügyeztetektől vett fel, a vallomás jegyzet-rovatában kitüntetendő azon összeg, mely az eredetileg kölcsön vett és bizonyos évek alatt törlesztendő tőke összeg után a kötvényben megállapított kamatláb szerint kamat gyanánt egy évre esik.

3. 1884. február havában tartoznak a hadmentességi díjról szóló 1880. évi XXVII t. cz. 13-§-ának 8. pontjában említett védkötelesek, — kiknek a törvény 2. §-ának értelmében hadmentességi díjfizetési kötelezettségük 1884. évben még tart, a városi adóhivatalnál az e czélra ugyanott nyerendő nyomtatványon bejelenteni:

a) nevüket és polgári állásukat,
b) lakásukat,
c) azon sorozó járás, illetőleg azon község nevét, melyben a törvény 1. §-ában felsorolt okok valamelyikéből a hadi vagy honvédségbeli szolgálat alól mentesek,
d) azon évet, melytől fogva a fölmentés számítandó és

e) a reájuk, esetleg azon családfőre, kinek családjához tartoznak, a megelőző évben állandó lakhelyükön, esetleg más községben is kivett egyenes államadókat összegét kimutatni. Ezeken kívül:

f) azon védkötelesek, kiknek hadmentességi díját a törvény 11. § értelmében a családfő fizeti, a családfő nevét és megelőző évi adóját,

g) azon védkötelesek, kiknek hadmentességi díját az ugyanazon törvény 11. § értelmében a munkaadó fizeti, — a munkaadó nevét és lakását bejelenteni.

Ha a munkaadó személyében azon idő alatt, mely a bejelentés beadása és a díj esedékességének napja (1884. évi október hó 1-ső napja) között lefolyt, változás állott be, ezen változást a védköteles ott, hol az első bejelentést tette szintén bejelenteni köteles.

Azon védkötelesek, kik állandó lakhelyükön kívül adóval megróva nincsenek, megengedtetik, hogy azok a községi előjáróság előtt megjelenvén, vallomásukat ugyanott tollba mondassák.

4. 1884. évi márczius 15—30-iki időben bevallandók a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adó alá tartozó jövedelmek.

5. A pénzügyeztetek kötelesek az 1883. évi VII. t. cz. értelmében a náluk elhelyezett tőkékéből folyó kamatjövedelmek összeget és pedig:

a) a kifizetett kamatok összegét a 1884. évi márczius, június, szeptember és december havának utolsó napján.

b) a tőkésített kamatok összegét fél-venkint, és pedig 1884. évben január és július havának utolsó napján a kir. adóhivatalnak kimutatni és az ezen kamatok után járó adókat egyidejűleg beszolgáltatni.

6. 1884 évi június havában benyújtandók:

a) a vadászatra használható löfegyverek iránti bejelentések a városi adóhivatalnál,
b) a választási jegy iránti bejelentések a városi polgármesternél.

Pancsován, 1883. évi december hó 1-én.

Christian A.
polgármester.

Felelős szerkesztő: Wigand János.

Főmunkatárs: Dr. Fináczy Ernő.

Kiadóhajtódosok:

Wigand János és a „Beck & Koszanicz“ czég.

HIRDETESEK.

Dr. Alföldi Izidor

lakik jelenleg starcsovai utca a 3-2 volt Dumitrov-féle házban.

Önkéntes végeladás!

Kalapok és sapkák.

urak, gyermekek és katonaság számára, minden alakban, úgy szintén chapeau c la que;

Czipők és csizmák,

urak, hölgyek és gyermekek számára, lasting, lack, posztó, bőr- és atlaszból. Nagy raktárral

Férfi-fehérmű

fehérben és színesben; úgy szintén gallérok, kézelek s legújabb divat nyakendők;

Keztyük

a téli- és béli-saison számára;

Esernyők

selyem, clott, zanella és egyébből;

Muffok és gallérok

pézsma — nyul — majom — skung és jégmadárbőrből.

Kaucuk-esőköpenyek, gamaschnik, merinomellények és nadrágok; harisnyák és nadrágtartók;

női- és gyermek-köponyek házibundák, zubbonyok nők számára, utazóbundák és csizmák.

5—3

Tisztelettel

PERLES LIPÓT